

ΌΤΑΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ

Απλήρωτες πρακτικές που χρησιμοποιούν σαν άλλοθι την έλλειψη εμπειρίας και προμοτάρονται για την απόκτησή της και **κακοπληρωμένες πρακτικές** που ο μισθός τους βαφτίζεται *επιδότηση* για να δικαιολογεί το πόσο χαμηλότερος από το βασικό είναι, ενώ ταυτόχρονα λειτουργούν εκβιαστικά προς την περαιτέρω υποτίμηση άλλων εργαζομένων του ίδιου αντικειμένου.

Πρακτικές που ο περιορισμένος τους αριθμός ενισχύει μέσω του ανταγωνισμού την εντατικοποίηση των φοιτητριών/των.

Ερευνητικές προπτυχιακές και μεταπτυχιακές εργασίες ή μεταφράσεις, στο πλαίσιο υποχρεωτικών μαθημάτων, που όμως είναι κομμάτια ερευνητικών πρότζεκτ ή/και εμφανίζονται σε βιβλία καθηγητών/τριων, **χωρίς αναφορές ονομάτων και χωρίς πληρωμή**. Και από πάνω να πληρώνουμε και διδάκτρα.

Απλήρωτη έρευνα υπ. διδασκόντων/ισσών ως *θυσία στο βωμό της Επιστήμης* και **απλήρωτη διδασκαλία** γιατί *η εκπαίδευση είναι λειτούργημα και υπάρχει και το φιλότιμο*.

Απλήρωτη γραμματειακή δουλειά υπ. διδασκόντων/ισσών που επιβάλλεται ως αυτονόητη υποχρέωση σε ανταπόδοση όσων κάνουν οι επιβλέποντές μας *για εμάς*.

Χαμηλοδουλειές φοιτητριών/των (όπως συμμετοχή στη διοργάνωση workshop και εκδηλώσεων για το κοινό, υποστήριξη συνεδρίων, διόρθωση ασκήσεων) για την απόκτηση συστατικών επιστολών και προϋπηρεσίας που συγκαλύπτονται με το μανδύα του εθελοντισμού.

Συμβάσεις έργου που υποκαθιστούν συμβάσεις εργασίας και κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών σε υπηρεσίες του ΑΠΘ με πρακτικές και ανταποδοτικές υποτροφίες, ώστε να μην επιβαρύνονται από εργασιακά δικαιώματα (άδειες, ένσημα, αποζημιώσεις, προϋπηρεσία και μισθολογικές αυξήσεις, ιατρική περίθαλψη).

ΚΑΤΑΛΑΒΑΪΝΟΥΜΕ ΟΤΙ

Το να βαφτίζεται η εργασία *μαθητεία/ άσκηση* γίνεται για να μπορεί να προχωρήσει η υποτίμησή της κάτω από το βασικό μισθό, χαμηλότερα, έως το μηδέν.

Η μετονομασία αυτή ΔΕΝ είναι παρανόηση. Συμφέρει όλα εκείνα τα μέλη της πανεπιστημιακής (κατ' ευφημισμόν) κοινότητας τα οποία κερδίζουν όταν εμείς κάνουμε έρευνα, διδασκαλία, γραμματειακές δουλειές, λάντζες φτηνά ή απλήρωτα.

Συμφέρει επίσης όλους του κρατικού ή ιδιωτικού φορείς στους οποίους οι πρακτικάρειες καλύπτουμε ανάγκες χωρίς καμιά οικονομική επιβάρυνση.

Ο αποκαλούμενος εθελοντισμός μόνο εθελοντικός δεν είναι όταν γίνεται προϋπόθεση για να βρεις δουλειά.

Όσοι μιλούν για εθελοντισμό χωρίς να ρωτούν πως επιβιώνει ένας άνεργος εθελοντής, αποστρέφουν το βλέμμα από το γεγονός ότι πίσω του βρίσκεται η εντατικοποίηση της εργασίας τρίτων προσώπων (συνήθως των μελών της οικογένειάς του, μαζί με όλες τις υλικές και συναισθηματικές εξαρτήσεις και καθηλώσεις που αυτό συνεπάγεται και τις οποίες θέλουμε να υπερβούμε).

**όταν ακούς
για μαθητεία
& λειτούργημα
να μιλούν
απλήρωτη
εργασία
μυρίζει**

Γι' ΑΥΤΟ ΟΤΑΝ ΜΑΘΑΪΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΚΙ ΑΥΤΗ...

Τον Σεπτέμβριο του 2017 ανακοινώθηκε στους υποψηφίους/ες διδάκτορες/ισσες [στο εξής υΔ] του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του ΑΠΘ, ότι δεν υπάρχουν λεφτά για το επερχόμενο διδακτικό τους έργο. Έπειτα από αδράνεια μηνών ως προς την αναζήτηση λύσης (καθότι ήδη από πέρυσι το ταμείο των μηχανικών [ΤΣΜΕΔΕ] είχε διακόψει την παροχή του κονδυλίου που χρησιμοποιούνταν για την κάλυψη των επικουριών των υΔ), η πλειοψηφία των καθηγητών θεώρησε λογικό οι υΔ να προσφέρουν πλέον τζάμπα το διδακτικό τους έργο, αν δηλαδή υπάρχει *φιλότιμο*, γιατί *υπάρχει ανάγκη να στηρίξουν το τμήμα τους*, γιατί *η εκπαίδευση είναι λειτούργημα*, γιατί *ήταν πρόνομιο που πληρώνονταν*, γιατί *σε άλλες σχολές θεωρείται υποχρεωτικό* και κυρίως γιατί *δεν υπάρχουν λεφτά και ούτε*

πρόκειται να ξαναϊπάρξουν. Παραβλέποντας το νομικό κομμάτι του εσωτερικού κανονισμού του τμήματος που κατοχυρώνει ότι δεν μπορεί η διδασκαλία να είναι υποχρεωτική για τους/τις υΔ, οι καθηγητές επιδιώκουν –εν μέσω προσχημάτων, πολιτικών θέσεων, αλλά και ευθείων απειλών- να εκβιάσουν και να κατοχυρώσουν την τζάμπα εργασία από το σώμα των υΔ, που είναι επίσης ένα σώμα πολυδιασπασμένο, με διαφορετικές εργασιακές σχέσεις, εισοδήματα και εξαρτήσεις από τους επιβλέποντες τους. Παρά τις παραπάνω δυσκολίες, ο συνδικαλιστικός τους σύλλογος “Απειρέσιος” αποφάσισε στις 16.10 την αναστολή κάθε εκπαιδευτικής διαδικασίας μέχρι να εξασφαλιστεί η πληρωμή τους. Επέλεξαν απέναντι σε μία συνθήκη που τους επιτίθεται ηθικά, προσωπικά και εκβιαστικά, να οργανωθούν συλλογικά και να αρνηθούν μαζικά να επιτρέψουν την περαιτέρω υποτίμησή τους. Δύο βδομάδες μετά τη δημοσιοποίηση της απόφασής τους, εμφανίζεται μαγικά ένα ξεχασμένο ποσό στην κοσμητεία από το οποίο το Τμήμα δηλώνει ότι θα τους/τις καλύψει κατά προτεραιότητα. Παρά τη φαινομενική επίλυση του ζητήματος, ο παροδικός χαρακτήρας της λύσης σε συνδυασμό με τις αντιδράσεις που μεσολάβησαν, κρατάει το σύλλογο σε αναμονή για την τήρηση της δέσμευσης και την εύρεση τρόπου τακτικής χρηματοδότησης.

ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΆΜΕ

★ Γιατί όσα συμβαίνουν μέσα στο πανεπιστήμιο δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Είναι ίδιας υφής με την ονομασία των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ ως κοινωφελών και την ονομασία των εργαζομένων του ως ωφελούμενων, είναι τα ίδια που συμβαίνουν και στους πρακτικάριους κάθε είδους μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Όμως, **πρακτικάριοι, ερευνήτριες, ωφελούμενες, μαθητεύμενοι, ασκούμενες είμαστε εργαζόμενες και ως τέτοιες θέλουμε να μας αντιμετωπίζουν.**

★ Γιατί όλα αυτά δεν είναι μια παρεξήγηση. Η μαύρη και η γκρι/μισοασφαλισμένη εργασία, τα φτηνά μεροκάματα, η μείωση του βασικού μισθού από τα 700€ στα 530€ (και στα 480€ για τους νέους κάτω των 25) δεν είναι απλά μια κακή στιγμή. Είναι η κατάσταση εξαίρεσης που γίνεται κανόνας. Η κατάσταση έντασης της εκμετάλλευσης που θέλει να γενικευτεί, να γίνει αυτονόητη.

**να μας βρουν
απέναντί τους**

**όλο και πιο
αποφασισμένες**

ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΆ...

οι στιγμές που συναντιόμαστε μέσα στον αγώνα, που μοιραζόμαστε το βίωμα της εκμετάλλευσης πέρα από τους πλαστούς διαχωρισμούς, οι στιγμές που σμιλεύουμε τα δίκτυα της αλληλεγγύης είναι οι χρόνοι όπου ενδυναμώνόμαστε. Γιατί οι μικρές και μεγάλες μας αρνήσεις, το μοίρασμα της δυσφορίας, η άρνηση της εντατικοποίησης, η απεργία, το μπλοκάρισμα της παραγωγής και της κυκλοφορίας, η κατάληψη, η κριτική και η άρνηση της εργασίας είναι οι τόποι όπου αρθρώνεται η δύναμή μας. Οι τρόποι που ανασαίνουμε και λέμε φτάνει πια. **Γιατί δεν είναι μόνο ότι μας παίρνουν το σώμα και την ψυχή για ψίχουλα. Είναι και ότι θέλουμε να συναντηθούμε και να ξαναγνωριστούμε όχι με τα ονόματα που μας βαφτίζει αυτός ο κόσμος, αλλά με εκείνα που θα επιλέξουμε συλλογικά καθώς τον γκρεμίζουμε για να τον ξαναφτιάξουμε αλλιώς.**

ΛΟΥΠΑ

κοινότητα συνάντησης & αγώνα
φοιτητριών · ανέργων · επισφαλών
χαμένων παιδιών

loupa.espinblogs.net

ανοιχτή συνέλευση
κάθε Πέμπτη στις 21:00
στην κατάληψη
Φάμπρικα★Υφανέτ